

ג'ינגל:

אצבע אצבע נחבר

יחד נצאח ונחבר

לכל אחת יש שוקולד מתוק בפנים

מהטוב שבה תורמת, וכולא ממנה נהנים!

שושי: שלום! כמה נחמד לפגוש אתכן.

אנחנו חבורת אצבע!

אתן בטח רוצות מאוד להכיר אותנו. מי מתחילה?

קריינית: חגית, תתחילי את!

חגית: נעים להכיר. אני חגית החגיגית!

אתן יודעות מהן מילים של שבת? אלו הן מילים חגיגיות, מילים מהספרים. אני קוראת המון, ממש תולעת ספרים, ואוהבת מאוד להשתמש במילים מהסוג הזה. למשל, במקום לומר: "דופקים!" אני אומרת: "מישהו נוקש בחוזקה על הדלת!" או במקום: "אני בטוחה שנהנה ביחד!" אני מגוונת: "אין לי ספק שנחווה ביחד הרבה חוויות מתוקות!"

נכון שגם לכן אין ספק?

סתם עליזה: ואני סתם עליזה...

האחרות: היא בכלל לא סתם!

היא רק עושה פרצוף סתמי כזה!

כאילו לא אמרה מקודם שום דבר מצחיק...

עוד תכירו אותה. משעמם זה לא יהיה!

סתם עליזה: סתם עליזה זה השם שלי. מה,

אתן לא מכירות עוד ילדות עם שני שמות?

אני אוהבת שכולם שמחים ומחייכים, ומשתדלת גם לגרום לזה.

הנה, יש לי חידה מצחיקה: כשפוגשים תולעת,

איך יודעים איפה הראש שלה ואיפה הזנב?

חגית: מעניין. אף פעם לא חשבתי על זה... איך, באמת?

עליזה: פשוט מאוד!

מספרים לה בדיחה ורואים איזה צד מחייך...

כולן צוחקות.

יפעת (מדברת במהירות): אני יפעת, וכולם

מכנים אותי "יפעת לאט, לאט!" זה לא כל כך קשה לנחש את הסיבה. אני טיפוס מלא מרץ שאוהבת לעשות הכול מהר מהר מהר, כאילו מישהו רודף אחרי.

לפעמים המחשבה קצת נעלמת לי בדרך...

בכל מיני הזדמנויות אני שומעת את הבקשה:

חגית: יפעת,

האחרות: לאט, לאט!

עליזה: לאט או מהר, לא נראה לי שהיינו

מסתדרות בלעדיך...

קריינית: שושי, תורך.

שושי: אני שושי בלי קושי. הרבה פעמים משבחים

אותי על הלב הטוב, על כך שאני נענית לכל

בקשת עזרה ושום דבר לא קשה לי. והאמת? זה

באמת לא קשה לי. אני פשוט נולדתי כך, אוהבת

לעזור לכולם בהכול.

יפעת: הלוואי שכולנו נלמד ממך!

קריינית: הנה, הכרתן את כל הרביעיה המקסימה

שלנו:

כל אחת אומרת בקולה: חגית החגיגית, סתם

עליזה, יפעת לאט לאט, שושי בלי קושי.

קריינית: ועכשיו, הקשבנה היטב למשפטים

הבאים. נסינה לזהות מי אומרת כל משפט.

זיהיתן? הרמנה לגובה את הדמות המתאימה!

אחת שתיים ו... שלוש!

שושי: בשמחה! אין שום בעיה! אני כבר מגיעה!

חגית: כך התגבשה לה את החבורה, כמו בצק

שעמלו ללוש היטב.

יפעת: איזו משימה נחמדה! אני רצה... את הפרטים

אשמע כבר תוך כדי.

עליזה: תשמעו, שמריהו נפל לבור. מה עשה?

הלך הביתה, הביא סולם ויצא.

חגית: השמש קרצה אלי בחביבות, כאילו היה לנו

סוד משותף.

עליזה: למה הפיות של כולם הפוכים? צריך

לסדר אותם!

שושי: מישהו דופק על הדלת! אולי הוא צריך

עזרה?

יפעת: אוי, את צודקת. כל כך מיהרתי שלא

חשבתי על זה...

ג'ינג'ל

ברקע מנגינה מלחיצה. הן ממשיכות לצעוק.
עליזה: רגע, שימו לב! מישהו מדבר אלינו!
קשישה: אוי ואבוי! מישהו נתקע במעלית. אוי אוי אוי! לא לדאוג! אני כבר דואגת בשבילכם... אני מנסה להזעיק עזרה, בסדר?
הקשישה פונה לצעיר נמרץ: אדוני, אולי אתה יכול לעזור? אני שומעת קריאות לעזרה. יש אנשים תקועים במעלית.
הצעיר דופק על המעלית: מי כאן? כמה אתם? הכול בסדר אתכם?
חגית: אנחנו ארבע ילדות בערך בנות עשר. בינתיים הכול בסדר.
הקשישה: תחזקנה מעמד, מיידאלך. הנה, הוא מתקשר לטכנאי!
הצעיר בקול גבוה: הלו? זה אלימלך מעליות? מה? הגעתי לחנות בשר? אוי, סליחה. כנראה טעיתי בספרה אחת. מה הפלא, זה מצב מלחיץ. מחייג שוב: הלו? אלימלך מעליות? שמע, אני נמצא כאן ברחוב השלולית 9. יש כאן מעלית תקועה ובתוכה ארבע ילדות קטנות. מתי תוכל להגיע? שעה וחצי? אוי ואבוי! לא תוכל להז... הקשישה מתערבת: תגיד לו שמדובר בילדות צעירות ומפוחדות, ושיעשה כל מאמץ. שומעים את הטכנאי מהעבר השני: אני אשתדל להזדרז כמה שיותר, ואתם תשתדלו להתאזר בסבלנות. סיכמנו?
הצעיר: תודה! פונה לילדות: דיברתי עם הטכנאי. הוא יוצא לדרך, אבל זה יקח זמן.
הקשישה: תחזקנה מעמד, חמודות? רוצות שאודיע להורים שלכן?
שושי: כן, אנחנו נשמח. שלא ידאגו לנו.
יפעת: הנה מספר הטלפון שלנו: 6666555, וקוראים לי יפעת.
קריינית: הגברת האכפתית הזאת התקשרה להודיע לכל ההורים, וגם העמידה שם שתי נערות שתבדוקנה מידי פעם שהן מסתדרות. ובינתיים,

יפעת: היום אנחנו רוצות לשתף אתכן במסע מרת...
שושי: יפעת,
האחרות: לאט לאט!
חגית: עדין לא סיפרנו להן איך נוצרה החבורה, ומה פשר הכינוי: "חבורת אצבע"
עליזה: זה כמו שנגיש את הגלידה לפני המנה הראשונה.
יפעת: נכון. אתן צודקות. נתחיל מהתחלה...
קריינית: זה קרה ביום אחד לא קר ולא חם, לא בחופש ולא בחג. סתם, יום רגיל כזה. בבניין הגבוה שבקצה השכונה, חיכו ארבע ילדות ליד המעלית. בקומה הראשונה הייתה שושי בלי קושי. בקומה השנייה המתינו יפעת לאט לאט וחגית החגיגית, ובקומה השלישית עמדה סתם עליזה. כל אחת נכנסה אל המעלית כאשר נעצרה בקומה שבה הייתה, והדלת נסגרה. הן הספיקו לברך זו את זו ב"שלום". כן, הן הכירו זו את זו בפנים ואולי גם בשם. אבל הן עדין לא היו חברות. ופתאום...
עליזה: הי, מה זה?
חגית: מה פשר החשיכה שנפלה עלינו לפתע?
יפעת: הצילו! המעלית נעצרה. השם ישמור! אנחנו תקועות כאן!
עליזה: הי, הי! אל תגזימו. בסך הכול המעלית החליטה על מנוחה קצרה. למישהי יש כרית?
שושי: די, זה לא הזמן לבדיחות. אתן בסדר, כולכן? מישהי צריכה עזרה?
הן דופקות בלחץ על דלת המעלית.
יפעת: הצילו! מישהו שומע אותנו?
חגית: אס או אס! מי נחלץ לעזרתנו?
שושי: בבקשה, בבקשה. ההורים שלנו עוד מעט יתחילו לדאוג!

חגיית: ויהי אור!
עליזה: הו, סופסוף הנהג פתח את הדלת של האוטובוס. בקול מעובה: נוסעים יקרים, נא לא לשכוח את החפצים!

בליל קריאות: שושי! חגיית, הכול בסדר? חסדי השם! כל כך הרבה זמן... ברוך השם! דאגנו לכן! יפעת מותק, את מרגישה טוב? עליזה! נשארתי עם חיוך!

הקשישה: יופי, יופי. אתן נראות בסדר גמור. רק תנופפו בידיים, שנראה שאתן מתפקדות! צחוק שוטף את הקהל. שומעים קריאות: האצבעות, חחח.

עליזה: מממ...מה, אמרתי בדיחה בלי ששמתי לב?
שוב צחוק בקהל.

הקשישה: זה בגלל האצבעות. כולכן טבלתן אותן בשוקולד, הא?

אחת האימהות: חבורת אצבע שוקולדית שכזו!
חגיית: מבינות? שם במעלית הוקמה החבורה המתוקה שלנו.

כולן: חבורת אצבע!
שוב גינגל.

יפעת: היום אנחנו רוצות לשתף אתכן במסלול מרתק שעשינו. מסלול השוקולד...

חגיית: ומעשה שהיה כך היה:

בוקר אחד ירדתי אל תיבת הדואר כדי לדוג את העיתון היומי. פתאום נתקלו האצבעות שלי במעטפה. מעטפה ורודה. בצד האחורי היה רשום: לחבורת האצבע בלבד!

מעניין, חשבתי לי. מי שלח לנו מכתב? לא היה מצוין שם שום פרט של השולח.

עליזה: היא הזעיקה אותנו מיד. רצנו אליה מלאות בסקרנות כמו גרב ישן מלא בחורים.

שושי: במהירות פתחנו את המעטפה, ומה אנחנו מגלות שם?

יפעת: את המפה שמופיעה בעמוד 15!

קריינית: עכשיו כולן פותחות את החוברת בעמוד 5.

הרביעיה שלנו דווקא בילתה בנעימים... שומעים פטפוטים לא מזוהים וצחוקים.

עליזה: למישהי יש כאן סודה?

שושי: סודה? בשביל מה?

יפעת: לא נראה לי.

עליזה: בדיוק אתמול שמעתי שאם שמים סודה בחושך זה נהיה קולה... צוחקות אז אין לאף אחת? חבל!

כפיצוי אספר לכן בדיחה: איש אחד נכנס לבניין. הוא ראה שלושה אנשים שעמדו וחיכו למעלית. אחרי כמה דקות עבר שם שוב. האנשים עדין חיכו. הוא שאל אותם: "המעלית מקולקלת?" והם ענו: "לא!" "אז למה אתם מחכים והיא לא מגיעה?" הוא המשיך לשאול, "אה" - ענו לו, "כתוב כאן: רק 300 ק"ג, ואנחנו ביחד שוקלים 180, אז אנחנו מחכים שיבואו עוד אנשים וישלימו לנו 300".

צוחקות.

שושי: הי, אתן לא תאמינו מה יש לי כאן! לא יודעת איך שכחתי מזה...

חגיית: זה בוודאי מטמון. אני צודקת?

שושי: סוג של מטמון, אבל איזה?

יפעת: נו, אל תמתחי אותנו! אנחנו מספיק מתוחות גם בלי זה!

שושי: טוב, טוב. אל תכעסו. פשוט, חזרתי מקודם מדודה שלי. עזרתי לה לחתוך עוגות למסיבה שהיא מכינה לתלמידות של החוג שלה, ובתמורה היא נתנה לי קופסה מלאה קצוות ושאריות. הנה, תתכבדו! כל המוצרים בהכשר הבד"ץ!

עליזה: יו, הזכרת לי שאני רעבה! מה היינו עושים אם לעוגות לא היו קצוות? אפשר "קצווה" אחת?

יפעת: מממ...ממש טעים, שושי! איזו שפית הדודה שלך!

חגיית: אויש, זה מצופה בקרם וכל האצבעות שלי מוכתמות...

שושי: לא נורא! ברגע שנצא תשטפי את...

עוד מעט, תסמנו קו על הדמויות שלא נבחרו. למשל, אם אומרים לכן שלדמות הנבחרת אין כתם על המצח, תמחקו את מי שיש לה כתם על המצח. מובן?

1... אנחנו מתחילות:

אין לה סיכות בשער
אין לה כובע
היא לא מסופרת לקרה
העיניים שלה לא עצומות לגמרי
אין לה 2 קוקיות
הפה שלה לא סגור
אין לה משקפיים
אין לה תספורת קצרה
לא רואים את הצד האחורי שלה
אין לה סרט בשער
אין לה צמה
אין לה קוקו

ומי נשארה?
נכון, מלי! מלי היא הדמות הנבחרת!

לסיום תחנה זו, נחזור לעמוד 3. איזו אצבע שוקולד מתאימה לשביל הסבלנות? כולן גוזרות ומדביקות בקופסה.

ועכשיו אל האגם.

אגם המילים הטובות. כולן מדפדפות לעמוד 7.

מילים טובות הן מילים שנעים לשמוע. מילים שנותנות כוח.

רואות את הסירה שרוצה לחצות את האגם? היא יכולה לעבור רק דרך מילים טובות. קדימה, בואו נעזור לה להגיע אל הצד השני! (מילים טובות: את תצליחי, יש לך כוח, את נהדרת, תודה על כל העזרה, איזו שמלה חמודה יש לך, החיוך שלך מאיר, נעים לשבת לידך, את מסבירה מצוין, אני שמחה לפגוש אותך, התגעגתי אליך, איזו אורחת חשובה, את כזאת חכמה, טוב שהגעת, חיכיתי לך, היית חסרה לנו,

מנגינת רקע.

יפעת: כולנו התפלאנו: מה זה? איזו מין מפה משונה עם שמות של רחובות שלא הכרנו בכלל.

עליזה: הייתי בטוחה שזו בדיחה

שושי: או שמישהו צריך עזרה

הגית: ואני חשבתי שזהו דף מספר מותח במיוחד...

יפעת: פתאום שמתי לב לשלט שליד חץ ההתחלה: המכולת של ורדי. רואות את זה? כמה צלילים כדי שכולן תמצאנה.

זו בדיוק המכולת שנמצאת בקצה השכונה שלנו!

"יופיי!" - צעקתי בהתלהבות, "בואו נרוץ לשם מהר ונחפש את המשך המסלול!"

הגית: הייתי חייבת לנעוץ סיכה בבלון המתלהב שלה, זאת אומרת, לעצור אותה: "לאט, לאט, יפעת!" - אמרתי, "אולי זו מלכודת? אולי זה מסוכן?"

שושי: "אז בואו נשאל את האימהות שלנו!" - הצעתי.

עליזה: זה היה רעיון מצוין. האימהות שלנו דיברו ביניהן, והחליטו להרשות לנו לצאת לדרך. הבנו שהן יודעות איזה שהוא סוד שאנחנו לא יודעות, אבל כל כך שמחנו על הרשות, שלא היה לנו אכפת בכלל!

קריינית: אז הנה כולנו כאן, יוצאות אל התחנה הראשונה במסלול השוקולד.

רואות אותה?

הנה היא: **שביל הסבלנות!**

כולן עוברות לעמוד 6.

יו, איזה תור ארוך של אנשים! כל האנשים האלה מחכים בחנות הסבלנות. יש שם מבצע על כל חבילות הסבלנות, וכולם רוצים לקנות! בואו נצטרף. בינתיים, עד שהתור שלנו יגיע נשחק משחק נחמד: אנחנו בחרנו דמות אחת שעומדת בתור, ואתן צריכות לגלות: מי זאת? לכולן יש עיפרון? לפי המשפטים שתשמעו

קנה לי ארנבת כמו של שוקי
קנה לי חתול, קנה לי תוכי
קנה לי פעמון גדול מזכוכית
קנה לי בקיוסק של נחום פחית
בובת ליצן, מצלמה משוכללת
ולמה רק לי אין שלט לדלת?
רוצה סרגל כמו של אהרון
הגיע הזמן לקנות עוד ארון
אגרטל פרחים ואלבום - עוד אחד
אז מה אם החדר צפוף במיוחד?
מטאטא פרטי, מוצץ וגם שרוך
וסרט מידה ארוך ארוך...
"אתה צריך לשמוע את הסיפור שסבא שלי סיפר
לי" - אמר החייט לבנו אביתר.
"סיפור מסבא שלך? כן, כן. ספר לי בבקשה!"
"סבא שלי גר בעיירה רחוקה. גם הוא היה חייט
מומחה וחרוץ עד מאוד. והנה, יום אחד הוא
הוזמן אל הארמון של הגביר. יו, איזו התרגשות!
לא רק אותו הזמינו.
קבוצה גדולה של בעלי מלאכה חיכתה בארמון:
נגר, סנדלר, צורף, טבח, כנר וגנן.
זה היה לפני חתונת בן הגביר. כל אחד קיבל
תפקיד לקראת החתונה: הנגר התבקש להכין
רהיטים לבית החדש של החתן והכלה, הסנדלר
היה צריך להכין נעליים לכל משפחת המחותנים,
הצורף - תכשיטי זהב, הטבח - סעודות כיד
המלך, וכן הלאה. סבא שלי קיבל כמובן את
התפקיד לתפור בגדי פאר לכולם.
כל אחד מבעלי המלאכה קיבל חדר בארמון,
חומרים וכלים, והיה מאושר על הזכות שנפלה
בחלקו.
רק הסנדלר לא היה מרוצה.
במקום להתרכז בתפקיד שלו ולהתקדם, הוא
היה מציץ לחדרים של האחרים, ומה שראה שם
כלל לא מצא חן בעיניו.
אוף - הוא חשב, למה לא קיבלתי גוש של זהב,
כמו שקיבל הצורף? זהב הוא חומר כל כך מרשים

אני אוהבת אותך, את שרה נפלא, יש לך לב
זהב.
מילים מחלישות: המקום הזה תפוס, את
מפריעה, תפסיקי לנדנד, לא רוצה לשמוע
אותך, אין לי כוח אליך, שטויות, אין לי זמן
אליך, חבל שהגעת, זוזי מכאן, את כל כך
איטית, מה את נעלבת מכל דבר?, את לא
קולטת?, תמיד את שוכחת!, אי אפשר לסמוך
עליך.)

אחרי שהתאמנו במילים טובות, **נחזור לעמוד 3. כולן מוצאות את אצבע השוקולד שמתאימה לאגם המילים הטובות, ומדביקות אותה בקופסה.**

והנה, הגענו לכיכר השמח בחלקו. שומעות את הצלילים השמחים?
מי ששמח במה שיש לו הוא העשיר האמיתי!
עכשיו נעבור לעמוד 8. הקשבנה היטב לסיפור. בכל פעם שישמע הצליל הזה: זה סימן שצריך לחפש משהו בכיכר ולהקיף אותו בעיגול. התחלנו?
הוא היה חייט מומחה.
מכל העיר הגיעו אליו כדי לתפור בגדים.
אבל הכי הוא אהב לתפור וילונות. אנשים היו מזמינים אותו לבתים שלהם כדי לתכנן את הווילון שיקשט להם את הסלון.
לפעמים אביתר, הבן שלו, היה מתלווה אליו לביקורים האלה.
אבל זה לא היה כל כך מוצלח, כי בכל פעם אחרי ביקור באחד הבתים הוא היה מנדנד לאבא שלו:

אבא תקנה לי ואל תסרב את החלום שלי תקרב

קנה לי כיסא גבוה מעץ
קנה לי כפתור, קנה לי מגהץ
קנה לי פנס מאיר למרחק
קנה לי תות שהוא בעצם מחק

תמונה ראשונה

מילי הזמינה אותי לבקר בביתה אחר הצהריים. ישבנו בחדר שלה, שיחקנו ונהנינו. פתאום היא הייתה צריכה ללכת לכמה דקות. נשארתי שם לבד. זה היה משעמם. מהחדר השני שמעתי דיבורים שנשמעו לי מעניינים. מה היה מתאים שאעשה?

1. שאצמיד את האוזן לדלת החדר השני. אולי אצליח לשמוע משהו. (משולש)
2. שאשב בשקט ואחכה בסבלנות עד שמילי תחזור. (פרח)

3. שאפתח את מגרת האוצרות שלה ואחפש בה תעסוקה. (פעמון)
מי שבחרה באפשרות הראשונה צובעת את כל המשולשים. מי שבחרה באפשרות השנייה צובעת את הפרחים, ומי שבחרה באפשרות שלישית צובעת את כל הפעמונים.

תמונה שנייה

הלכתי לטייל עם אחי הקטן. מאחורי גדר האבן ראיתי קצה של שמלה ירוקה. השמלה של צילי. לידה עמדה מישהי, נראה לי שהיא דודה שלה, ונזפה בה: "למה לא נזהרת?" - היא אמרה בכעס, "עבדתי על זה שעות רבות! מה אעשה עכשיו?"

מהי ההתנהגות המתאימה ביותר?

1. להתרחק משם מהר, לפני שצילי תשים לב. (מטריה)
2. להתערב ולנסות להצדיק את צילי. (שמש)
3. להתקרב בשקט ולהקשיב היטב לדברים. (ענן)

תמונה שלישית

פתחתי את דלת הבית. ראיתי את בלימי עולה במהירות במדרגות, ובידה שקית קטנה ואטומה. מעניין, מה היא מחפשת בבניין שלנו? חשבתי לעצמי. הי, היא בטח הולכת לבתיה שטיין. בתיה היא מורה פרטית מצוינת!

מה דעתכן? מה אומר לה?

1. את עולה לבתיה? יופי, אני שמחה בשבילך.

ונוצץ! רק אני צריך לעבוד עם עורות כהים בריח חזק ולא נעים. לפחות היו מביאים לי בדים יקרים, כמו שקיבל החייט! בדי משי וקטיפה, ופרוות רכות ונעימות. למה? למה לא קיבלתי כינור שמשיע מנגינות פלאים, או סיר ענק ומבריק?

כך הוא התלונן באזני כולם, ולא שם לב כמה הוא מפסיד. הוא לא הבין שכל אחד מקבל את מה שהוא צריך.

הוא לא קלט שלכל אחד יש את הכלים שמתאימים לתפקיד שלו. אי אפשר להצליח בתפקיד עם כלים וחומרים של תפקיד אחר. אי אפשר להיות מאושר אם מציצים כל הזמן לחדרים אחרים...

אתה מבין את זה, אביתר שלי?"

אתן מבינות את זה, נכון? **שוב נחזור לעמוד 3. אצבע שוקולד נוספת נכנסת לקופסה, במקום בו כתוב "כיכר השמח בחלקו".**

והנה סימטת הטקט.

כולן מדפדפות לעמוד 9.

מה זה טקט?

טקט זה לומר או לעשות את הדבר הנכון בזמן הנכון. להתנהג אל השני ברגישות, שיהיה לו נעים ונוח.

איך יודעים?

עוצרים לרגע, וחושבים: מתאים להגיד עכשיו כך? אני הייתי שמחה אם היו עושים לי את זה? כאן בסמטה נציג לכן כמה תמונות מצב. אחר כך נביא שלוש אפשרויות, ומתוכן תבחרנה את האפשרות הטקטית ביותר.

אחרי כל אפשרות נגיד גם שם של צורה. אחרי שתבחרו את האפשרות המתאימה, חפשו בדף את כל המשבצות עם הצורה הזאת וצבעו אותן.

ומה יצא בסוף? נחכה בסבלנות ונראה...

כמה שקיות, והבנו שהיא חזרה מקניות. "אולי נציע לה עזרה?" הציעה שושי. אבל היא הייתה מידי רחוקה מאיתנו. ידענו שעד שנגיע אליה היא כבר תספיק להגיע לביתה עם כל השקיות.

פתאום ראינו את השביל... שביל של מוצרים. "אוי ואבווי!" - ריחמנו עליה, "היה כנראה חור גדול באחת השקיות, והמוצרים נשרו ממנה בזה אחר זה!"

"קדימה!" - זרזה אותנו יפעת, "בואו נאסוף במהירות את הכול ונביא לביתה!" רוצות גם לזכות במצווה? חפשו בשביל את המוצרים לפי הרשימה שבאמצע.

בהצלחה!
(ברשימה: לחם, חלב, תות, ענבים, תפוח, גזר, בקבוק מים, ביצה, מברשת שיניים, משחת שיניים, כוס, כפית, מזלג, שוקולד, ביסקויט).

יו, גברת צימר שמחה כל כך! זה היה חסד גדול!
בעמוד 3 נשארה רק אצבע אחת של שוקולד. האצבע של נתיב החסד. עכשיו הקופסה מושלמת. נכון שזה מתוק?

ג'ינג'ל.

יפעת: זהו. הגענו אל סוף המסלול. היה מקס...
חגית: זה לא מדויק, יש כאן עוד פרט אחד!
עליזה: יש כאן ציור של כדור ופרח. זו כנראה חידה. מה הקשר בין כדור לפרח? ששניהם צומחים חוץ מהכדור... צוחקות.

שושי: כדור ופרח, כדור ופרח. זה מדגדג לי במוח...
יפעת: זה בטח...

חגית ועליזה מצטרפות: כדור פורח!
יפעת: הבנתי! אנחנו צריכות ללכת אל חנות המתנות החדשה. כדור פורח זה השם שלה. בואו נמהר, כבר מחשיך!

היא בטח תצליח לעזור לך! (טיפה) **2.** שלום! (עלה) **3.** הו, הגעת אלי? איזו הפתעה! בואי, תיכנסי. אל תתביישי! (כוכב)

תמונה רביעית

בדיוק כשחילקנו את עוגת היומולדת של איציק אחי, הגיעה הדס, החברה של אחותי הקטנה.

איך נתנה בטקט?

1. נציע לה בנחמדות להצטרף אלינו. (עיגול)
2. נאכל במהירות בלי שתשים לב. (לב)
3. נגיד לה: "מצטערים. לא ידענו שתבואי!" (עץ)

תמונה חמישית

שוב הייתי בבית חברתי. הפעם אצל נעמה. פתאום אימא שלהם הכריזה: "ילדים, סדרו במהירות הבזק את הסלון. בעוד שתי דקות מגיעה לכאן אורחת חשובה!"

מה אני צריכה לעשות?

1. לחכות בסקרנות עד שתגיע האורחת. לומר לה: "ברוכה הבאה" ולקוות שיציעו לי להישאר. (גלידה)
2. ללכת הביתה ומיד. (ארטיק)
3. לעזור לסדר ואחר כך לארח עם כולם את האורחת החשובה. מגיע לי, לא? (כוס שתיה) ומה יצא? וי גדול ויפה!

כל הכבוד. אתן יודעות להתנהג בטקט! אצבע שוקולד לסמטת הטקט, ואנחנו עוברות לתחנה הבאה.

כולן מדפדפות לעמוד 10.

נתיב החסד. איזה מקום מקסים! מקום שבו כולם משתדלים לגמול חסדים זה עם זה! הלכנו שם, כל החבורה. מרחוק ראינו את גברת צימר, השכנה המבוגרת. היו לה בידיים

שיר לסיום

מוכני משמים
מסלול כה מגוון
שאתקדם פי שניים
כן זה מכוון,
אט אט אני רוכשת
מידות טובות קונה
אגדול עוד מבקשת
בכל תחנה.

לא סמטה היא פתח
לא שביל הוא
הצדמנת
כן, מנצלת בטח
חושבת ברצינות;
מה אוכל לקחת
אלמדה, להענות
איך לבואי רוב נחת
אצויה לעשות?

מעבר:

כמו סולם שמטפסים עליו
שלב ועוד שלב
בכוח משולב

פזמון

הסל מלא מידות משובחות
הן מיטיבות אותי ומצמיחות
עוד מעשה או רגע טוב נולד
זה נעים, כל כך מתוק יותר משוקולד.

הן רצות. מנגינת רקע.
נכנסות לחנות.

המוכרת: שלום! צריכות עזרה?

יפעת: אמ... המפה... זאת אומרת...

המוכרת (בדרמטיות): אה, אתן בוודאי חבורת אצבע. נכון?

עליזה: נכון מאוד!

המוכרת: אז קודם כל, אני שמחה להכיר אתכן. שמעתי עליכן הרבה דברים טובים. וחוץ מזה - יש לי הפתעה בשבילי... מי זאת חגיית?

חגיית: זו אני.

המוכרת: הנה, זה בשבילך. יש לך יומולדת, לא?

חגיית: הי, נכון. יום ההולדת שלי מתחיל ממש ברגעים אלה.

החברות: מזל טוב!

עד מאה ועשרים!

שיהיו לך שנים מלאות שמחה ובריאות!

המוכרת: גם אני מצטרפת לברכות. והנה, יש כאן ברכה שתסביר לך הכול.

חגיית קוראת: לחגיית היקרה שלי,

מזל טוב!

בסיום מסלול השוקולד את בוודאי מרגישה בוגרת עוד יותר. המתנת בסבלנות בשביל הסבלנות, התאמנת להתנהג בטקט בסמטת הטקט, באגם המילים הטובות בחרת לומר מילים טובות, למדת בכיכר לשמוח בחלקך, וגמלת חסדים בנתיב החסד.

אשריך ואשרי כל בנות החבורה!

מאחלת לך ולכל המשתתפות שתמיד תצליחו לגדול ולהתקדם, ולהרגיש בעשיית הטוב הרבה סיפוק והרבה מתיקות, אימא.

